

2. Второ основание: нарушение на заключение № 273/15 от 25 февруари 2016 г. на колегиума на административните ръководители относно медицинските прегледи след инвалидност, тъй то предвижда, че лекарят на институцията може по изключение да приеме доклад, изготвен от лекуващия лекар или да спре прегледа, ако естеството на условието, довело до инвалидността, не обосновава преглед за оценяване на възможността за връщане на работа.
3. Трето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа. В това отношение жалбоподателят поддържа, че институцията е била длъжна да вземе предвид становищата на лекуващия лекар и на медицинското лице от 23 и 24 август 2017 г., на психолога от 26 септември 2019 г. и на лекуващия лекар от 11 октомври 2019 г.

Жалба, подадена на 18 октомври 2019 г. — Ashworth/Парламент

(Дело T-720/19)

(2019/C 413/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Richard Ashworth (Лингфилд, Обединено кралство) (представители: A. Schmitt и A. Waisse, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд

да се произнесе, както следва:

- да приеме, че настоящата жалба е допустима,
- ако е необходимо, като процесуално-организационни действия или като действия по събиране на доказателства по делото, да се осъди Европейския парламент да представи становищата, издадени от Правната служба на Европейския парламент, които са били приети на 16 юли 2018 г. и на 3 декември 2018 г., без оглед на точната дата, но във всички случаи преди приемането на 10 декември 2018 г. на решението на Бюрото на Парламента за изменение на Мерките по прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент (2018/C 466/02, ОВ С 466, 2018 г., стр. 8),
- да отмени на основание член 263 ДФЕС обжалваното индивидуално решение, връчено на жалбоподателя от Отдела за възнагражденията и социалните права на членовете на ЕП към генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент относно допълнителната (доброволна) пенсия за месец септември 2019 г. в частта, в която с това решение се въвежда специален данък в размер на 5 % от номиналната стойност на допълнителната (доброволна) пенсия, която следва да се изплати на жалбоподателя, така както е определена в горепосоченото решение на Бюрото от 10 декември 2018 г.,
- да приеме на основание член 277 ДФЕС, че горепосоченото решение на Бюрото на Парламента от 10 декември 2018 г. е неприложимо в частта, в която с него се променя член 76 относно мерките по прилагане на Устава на членовете на Европейския парламент и по-специално в частта, в която с него се въвежда специален данък в размер на 5 % от номиналната стойност на допълнителните (доброволни) пенсии, изискуеми след 1 януари 2019 г.,

— да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е липсата на компетентност *ratione materiae* на Бюрото.

— от една страна, решението на Бюрото от 10 декември 2018 г. (наричано по-нататък „решението на Бюрото“) е било прието в нарушение на Устава на членовете на Европейския парламент, приет с решение на Европейския парламент от 28 септември 2005 година, 2005/684/ЕО, Евратом (ОВ L 262, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 6, стр. 28) (наричан по-нататък „Уставът“). Решението на Бюрото противоречи по-специално на член 27 от Устава, който предвижда запазване на „придобитите права“ и „правни очаквания“.

— от друга страна, с решението на Бюрото се въвежда данък, като се предвижда специален данък в размер на 5 % от номиналната стойност на пенсията, при положение че въвеждането на данък не е сред правомощията на Бюрото съгласно член 223, параграф 2 ДФЕС.

2. Второто основание е съществено процесуално нарушение.

— от една страна, жалбоподателят упреква Бюрото, че е приело обжалвания акт, без да се съобрази с правилата, наложени с член 223 ДФЕС.

— от друга страна, решението на Бюрото не е мотивирано в достатъчна степен и по този начин нарушава задължението за мотивиране, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз.

3. Третото основание е нарушение на придобитите права и права в процес на придобиване, и на принципа на оправданите правни очаквания.

— от една страна, с решението на Бюрото се нарушават придобитите права и права в процес на придобиване, които произтичат както от общите принципи на правото, така и от Устава, който въвежда изрично задължението те да се запазят „изцяло“ (член 27).

— от друга страна, с решението на Бюрото се нарушава принципът на оправданите правни очаквания.

4. Четвъртото основание е нарушение на принципите на пропорционалност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация.

— от една страна, нарушенията на правата на жалбоподателя са несъразмерни по отношение на целите, които се преследват с решението на Бюрото.

— от друга страна, решението на Бюрото трябва да се отмени поради нарушение на принципите на равно третиране и недопускане на дискриминация.

5. Петото основание е нарушение на принципа на правна сигурност и липса на преходни мерки.

— от една страна, с решението на Бюрото се нарушава принципът на правна сигурност, тъй като то съдържа незаконосъобразни разпоредби с обратен ефект.

— от друга страна, с решението на Бюрото се нарушава принципът на правна сигурност, тъй като в него не са предвидени преходни мерки.